

6. kateheza: Job in njegova žena

Za začetek je treba je povedati, da v središču te knjige ni odnos med Jobom in njegovo ženo, pač pa predvsem trpeči Job in njegov odnos z Bogom. Job je bil dober in pravičen človek, ki je ljubil Gospoda in spolnjeval njegove zapovedi. Z ženo sta imela deset otrok. Imel je veliko čred in veliko bogastvo.

Satan prepričuje Boga, da je Job zvest Bogu zgolj zaradi koristi, ki jih prejema od Njega, nikakor pa zaradi Boga samega. Njegova teza je, če Bog Jobu odvzame blagoslov, ga bo Job zapustil. Gospod je dopustil, da je bila Jobova vera preizkušena. Job je doživel težke stvari. V kratkem izgubi vse svoje imetje, otroke in tudi zdravje. V tem stanju ga celo njegova žena nagovarja, naj se neha zanašati Boga, saj ni več dokazov, da bi ga Bog ljubil. V nadaljevanju zgodbe ga obiščejo trije prijatelji in Job se v pogovoru z njimi sooča z lastno bolečino in trpljenjem. Prijatelji ga prepričujejo, da mora obstajati razlog za Božjo kazen in da je gotovo storil kaj hudega.

Job ostane popolnoma sam, brez razumevanja, brez vsakršnega sočutja ali podpore in brez tolažbe. Ne razume, zakaj je Bog dopustil, da tako trpi, prosi celo za smrt in se tudi jezi na Boga. Čuti, kot da ga je Bog pustil na cedilu, vendar se on želi pravdati z Njim, da dokaže svojo nedolžnost oziroma pravičnost.

Žena predstavlja skušnjava za Joba. Ona je v svojem srcu že zaključila z Bogom. Nehala se je spraševati o smislu trpljenja, ker ga pač ni. Nehala je moliti k Bogu in ga prositi za rešitev. *Tedaj mu je rekla njegova žena: »Ali se boš še oklepal svoje popolnosti? Boga prekolni in umri!« On pa ji je rekel: »Govoriš, kakor govori brezbožna ženska! Tudi dobro smo prejeli od Boga, zakaj bi hudega ne sprejeli?« Pri vsem tem Job ni grešil s svojimi ustnicami.» (Job 2,7-10).* Jobova žena predstavlja vse tiste ljudi, ki v preizkušnji pridejo do zaključka: ali Boga ni, ali pa ni dober in pravičen. Smrt je boljša kot dolgoročno trpljenje.

Podoben očitek najdemo tudi v Tobitovi knjigi. Tobit je bil pravičen in Bogu predan mož, potem pa je oslepel. Slepota pa ga ni odvrnila od njegove neomajne zvestobe Gospodovi postavi. Še vedno je živel pravično. Njegova žena je menila, da se ne splača staviti na Boga in bi raje videla, da se Tobit ne bi v vsaki stvari oziral na Boga. Potem bi živeli lažje in bolje. »Le kaj imaš od svoje miloščine? Le kaj od svojih pravičnih del? Saj vidimo, kaj je od tega!« (Tob 2,14). Njeno sporočilo je torej, da se ne splača naslanjati na Boga in računati Nanj.

Povsem človeško in razumljivo je, da se v trenutku preizkušnje sprašujemo, zakaj Bog to trpljenje dopušča. Ko se ukvarjamo s tem vprašanjem v zakonu, lahko postanemo jezni na zakonca, nase in na Boga. Takrat se kot skušnjava ponuja misel, da bi odšli iz odnosa in tako naredili konec brezsmiselnemu trpljenju. Da bi naredili križ čez Boga in prekinili odnos z zakoncem. Vendar Bog ni odgovoren za človekovo trpljenje. Človek zmore vztrajati tudi v bolečini in ne oditi iz odnosa, ko ima vero, da je Bog vedno in povsod prisoten, tudi ko ga ne čuti in ne doživlja Njegove prisotnosti. Zbližanje med zakoncema v času krize zahteva veliko poguma in ponižnosti. V molitvi lahko najdeta moč, da vztrajata in zdržita v preizkušnji.

Človek ne more presoјati, zakaj se mu je zgodilo to ali ono. Tistim, ki pravijo: »Zakaj Bog dopušča trpljenje?«, Jezus odgovarja, naj se spreobrnejo — pokesajo greha in verujejo Vanj.

V Jobu najdemo zgled človeka, ki je sredi trpljenja, za katerega ne pozna vzroka, prepričan, da bo nekega dne gledal obličje Boga, svojega Odkupitelja. Pokesal se je, ker je hotel v imenu svoje omejene človeške pameti klicati na zagovor Boga, Stvarnika vsega stvarstva. Obljubil je, da mu bo zaupal. Gospod je vedel, da ga Job ljubi. Ozdravil ga je in ga blagoslovil s še več otroki in z dvakrat toliko bogastva, kot ga je imel prej.

Vprašanja za pogovor:

1. Imava kakšno izkušnjo trpljenja, ki naju je doletelo (pretres v financah, stanovanjska stiska, smrt v družini, bolezen, izguba službe, težke razmere doma ali v službi, ...)? Lahko poveva, katero trpljenje je to bilo? Kako je bila v tem trpljenju na preizkušnji tudi najina vera, da je Bog dober, pravičen?
2. Ali naju je to trpljenje povezalo in okrepilo najino povezanost z Bogom? Ali pa sva se zaradi preizkušnje oddaljila med seboj in tudi od Boga?
3. Kaj nama je najbolj pomagalo v tem trpljenju, da sva ohranjala zaupanje in vero?
4. Satan je izkoristil ženino šibkost in po njej skušal tudi Joba odvrniti od Boga. Ali se zavedam lastnih šibkosti in potencialne možnosti, da padem pod vpliv hudega duha?